

Forskud af Staten; medens den socialdemokratiske Regering ikke vilde foreslaa det, kommer Socialdemokraterne nu, da de er i Mindretal, og foreslaar, at Kommunerne skal have Forskudsudbetaling.

Hertil maa jeg bemærke, at for det første er Kommunernes Stilling blevet daarligere i Aarenes Løb, ogsaa fra det sidste Aar til nu, og det giver sig bl. a. Udslag i de forskellige Partiers Bestræbelser for at komme Kommunerne til Hjælp. Men dertil kommer, at den socialdemokratiske Regering ikke havde Midler til at kunne imødekomme Kommunerne. Det er blot et Spørgsmaal om, hvem der skal staa i Forskud, Staten eller Kommunerne. Vi mener, at Staten skal gøre det. Jeg skulde mene, at den nuværende Regering har Midler til at imødekomme Kommunerne gennem den Nedskæring paa de 65 Mill. Kr., som der nu er Tale om. Og det vil jo heller ikke være saa slemt, som Ministeren sagde, med 2 Aars Forskud, det vil højst straks kunne blive 5 Kvartaler og derefter 1 Kvartal.

Da Købstadforeningen havde Foretræde for os, var dens Ordfører den højtærede Ministers Meningsfælle, Borgmester Jensen-Stevns i Storehedinge, og da vi vidste, han var Partifælle med den højtærede Minister, maatte vi gaa ud fra, at han i nogen Grad havde orienteret sig indenfor sit Parti, og at man fra den Side ogsaa ønskede at imødekomme Kommunerne. Jeg kan naturligvis ikke paa nærværende Tidspunkt sige, hvorvidt den høje Regering kan gaa ind paa en saadan Refusionsbestemmelse. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard klarer det med at udtale Sympati for Bestemmelsen, det tror jeg ikke, at Købstadkommunerne bliver ret fede af. Det, de ønsker, er Handling. Det har vi ogsaa imødekommet. Hvorvidt Regeringen kan gaa ind derpaa, skal jeg ikke komme ind paa.

Hermed skal jeg anbefale de af det socialdemokratiske Mindretal stillede Ændringsforslag.

Vesterager: Det radikale Mindretal udtaler i Betænkningen, at det kan ikke se Spørgsmaalet alene ud fra et Besparelsessynspunkt, det henviser ogsaa til de enligt stillede og de ubemidlede. Heri har dette Mindretal fuldkommen Ret. Man kan ikke se ensidigt paa Besparelsen, og det har vi heller ikke gjort, vi har netop taget Hensyn til de enligt stillede og de daarligt stillede. Men man kan jo ikke gaa ud af sin Tid, man maa tage Hensyn til, hvorledes Forholdene er, og vi mener, at Kravet om Besparelser

er fuldt berettiget baade fra Statens og Kommunernes Side. Vi mener, at det er fuldt forsvarligt, som vi har handlet, naar man ser hen til, hvorledes Forslaget virker overfor Indkomsten og Formuen. Og hvis det ærede Medlem Hr. Holdgaard virkelig vil studere disse Forhold, tror jeg ogsaa, han vil komme til Erkendelse af, at der er levnet saa megen Plads for Formuerne og Indkomsterne, som de vanskelige økonomiske Tider tillader. I øvrigt anerkender jeg, at man paa mange Punkter er kommet os i Møde. Jeg beklager blot, at vi ikke kan staa enige om de Ændringsforslag, der her er stillet. Havde der været Mulighed derfor, vilde i alt Fald jeg, og jeg tror ogsaa mit Parti, havde været villig til at arbejde hen imod en enstemmig Indstilling. Det vilde have været langt bedre end hele den Uro, der stadig skabes overfor de gamle om dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har nu som sit Partis Ordfører holdt en meget lang Tale og fremhævet, at Socialdemokratiet stod som dem, der i særlig Grad vilde værne de gamle. Det er kendte Toner, det er jo sædvanligvis Socialdemokratiet, der har forpagtet Interessen for alt, hvad der er af social Forsorg i dette Land. Jeg maa dog ganske kort hævde, at naar man regner med, at Dyrtidstillæget uden videre vil blive ved at bestaa, er det saa usikkert, som det vel kan være, der er endog den største Udsigt til, at det vil falde bort. Og det er netop Fordelen ved vore Ændringsforslag, at vi lægger det ind i de faste Takster. De 3 Partier har været enige om, at det var højst uheldigt for de gamle, at de skulde blive ved at regne med Dyrtidstillæget. Det er en Vinding for de enligt stillede og de daarligt stillede, at de nu ikke behøver at frygte Pristallet. Det er let nok at sige, at de paagældende vil faa 84 Kr. i al Fremtid, men der er jo ikke et eneste Menneske, der tror paa det, rimeligvis heller ikke nogen af de gamle, naar de da er saa aandsfriske, at de kan følge med. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem rigtig tror paa, at disse 84 Kr. for et Ægtepar vil blive bevaret, naar man ellers sætter Dyrtidstillæget ned overalt. Derfor er det en Vinding, at det for de enligt stillede og daarligt stillede er lagt ind i Taksterne.

Kredsen af Aldersrentenydere er indsnævret efter alle Forslag. Det er fra Fler-tallets Side blevet gjort af Hensyn til Samfundets Økonomi, og jeg maa formode, at Socialdemokratiet ogsaa har erkendt, at man maatte gennemføre en Indskrænkning paa dette Omraade. Her har Socialdemo-